

Sygn. VUa 17/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Leżańska (spr.)

Sędziowie: SSO Beata Łapińska, SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant: sekr.sądowy Alicja Jesion

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku S. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1 lutego 2013r. sygn. IV U 209/12

oddala apelację.

Sygn. akt VUa 17/1/13

/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lipca 2012 roku, (...) Oddział w T. przyznał S. R. (1) odszkodowanie za 40% uszczerbek na zdrowiu, będący skutkiem wypadku przy pracy z dnia 18.XI.11 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż lekarz orzecznik ustalił orzeczeniem z dnia 26 czerwca 2012 roku 40% uszczerbku na zdrowiu i dlatego należało wydać decyzję o przyznaniu odszkodowania za taki właśnie uszczerbek na zdrowiu.

Od decyzji tej odwołał się S. R. podnosząc, że jego stan zdrowia uzasadnia większy uszczerbek na zdrowiu. ZUS nie uznał odwołania i wniósł o jego oddalenie.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 1 lutego 2013 roku, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie o sygn. akt. IVU 209/12, zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zasadził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz wnioskodawcy S. R. (1) kwotę 18.360,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku tytułem odszkodowania za dalsze 27% uszczerbku na zdrowiu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowią następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

S. R. (1) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w R. na stanowisku kierowcy. W dniu 18 listopada 2011 roku uległ wypadkowi przy pracy. W czasie wykonywania czynności sprzątania kabiny wnioskodawca stał na stopniu kabiny, noga obsunęła się i ubezpieczony uderzył głową o pulpit pokrywy schowka. S. R. (1) udał się do lekarza dopiero w dniu 21 listopada 2011 roku, lekarz skierował go do szpitala.

ZUS przyznał ubezpieczonemu odszkodowanie za 40% uszczerbku na zdrowiu (35% z pozycji 27 a tabeli i 5% z pozycji 10 a).

U S. R. (1) wskutek wypadku wystąpiły reaktywne pourazowe zaburzenia lękowo-depresyjne oraz pourazowe zaburzenia osobowości, które powodują 7% uszczerbek na zdrowiu z punktu 10a tabeli i tylko w takiej wysokości z uwagi na brak ciężkiego nasilenia zaburzeń nerwicowych i brak ciężkich zaburzeń osobowości.

Wnioskodawca cierpi na praktyczną ślepotę oka lewego i niedowidzenie oka prawego. Są to skutki urazu doznanego w wypadku. Uszkodzenie dróg wzrokowych jest postępujące, objawia się pogorszeniem ostrości wzroku obu oczu: oka lewego do poziomu liczenia palców, oka prawego do poziomu 0,5 w maksymalnej korekcji optycznej. Postępuje też uszkodzenie pola widzenia, w oku prawym -koncentryczne zawężenie do 40stopni, w oku lewym do 15 stopni. A to skutkuje 60% uszczerbkiem na zdrowiu (poz.27a tabeli)

Opinie biegłych Sąd Rejonowy uznał za prawidłowe, albowiem wykonane zostały przez specjalistów tych dziedzin medycyny, które zajmują się urazami, jakich doznał wnioskodawca w wypadku. Biegli ocenili stan zdrowia S. R. (1) zarówno wykonując własne badania, jak i oceniając dokumentacje lekarską. Wyprowadzili z nich właściwe wnioski i określili stan zdrowia i wielkość uszczerbku. Okulista dokonał badania biegłego standardowymi metodami i przy użyciu standardowego sprzętu. Ustalił, że występuje zawężenie pola widzenia zarówno w oku prawym, jak i w oku lewym, odpowiednio do 40 stopni i 15 stopni.

Sąd Rejonowy wskazał, iż zastrzeżenia organu rentowego sprowadzają się do kwestionowania ustalonego uszczerbku na zdrowiu, z uwagi na brak dokumentacji medycznej dalszego leczenia. Takie zastrzeżenia nie mogą, w ocenie Sądu I instancji, odnieść skutku w postaci pozbawienia zalet merytorycznej opinii biegłego okulisty. Fakt braku dokumentacji medycznej, czy też braku systematycznego leczenia nie może skutkować uznaniem opinii za nieprawidłową.

Dlatego Sąd Rejonowy przyjął, że wskutek wypadku przy pracy wnioskodawca doznał 67% uszczerbku na zdrowiu.

Ponieważ otrzymał odszkodowanie za 40% uszczerbek na zdrowiu, ma prawo do odszkodowania za dalsze 27% uszczerbku (art. 12 ustawy wypadkowej).

Dlatego też, Sąd Rejonowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał S. R. odszkodowanie za 27% uszczerbku w wysokości 18.360.00zł (27 x680).

Od powyższego wyroku odwołał się organ rentowy, zarzucając naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 11 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199. poz. 1673 z p. zm.) w zw z poz. 27a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym i długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. Nr 2234. poz. 1974) przez błędne przyznanie wnioskodawcy kwoty 1700.00 zł tytułem odszkodowania za dalsze 25 % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy, podczas gdy wnioskodawca nie ma prawa do odszkodowania w tej wysokości . gdyż z uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy z tytułu tego wypadku wynosi 42%.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W odpowiedzi na powyższe wnioskodawca S. R. (1) wniósł o oddalenie apelacji organu rentowego jako niezasadnej.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, o czym stanowi przepis art. 378 kpc. Powyższe oznacza zakaz wykraczania przez sąd drugiej instancji poza te granice oraz nakaz rozważenia wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów i wniosków.

W istocie zarzuty apelacji sprowadzają się do wskazania, iż zaskarżony wyrok jest nieprawidłowy, albowiem nieprawidłowa jest opinia biegłego lekarza okulisty A. C., która legła u podstaw ustalenia u wnioskodawcy uszczerbku na zdrowiu z uwagi na schorzenia okulistyczne w wysokości 60%, co zdaniem skarżącego pozostaje w oczywistej sprzeczności z wynikami badań lekarza konsultanta ZUS, który w badaniu z dnia 12 czerwca 2012 roku nie stwierdził zaburzeń oka prawego skutkujących tak dużym jego niedowidzeniem, jak wynika to z opinii biegłej okulisty.

W aspekcie podniesionych w apelacji zarzutów wskazać należy, że opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególnie dla tego dowodu, kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 roku, V CKN 1354/00, LEX nr 77046).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż opinia biegłego okulisty A. C. spełnia kryteria fachowej i rzetelnej, albowiem jest ona jasna, pełna i należyście uzasadniona. Biegła zapoznała się z dokumentacją medyczną ubezpieczonego i przeprowadziła jego badanie podmiotowe i przedmiotowe, a następnie z zapisów w przedstawionej jej dokumentacji i badania wyprowadziła logiczne wnioski. W opinii tej biegła stwierdziła jednoznacznie, iż ubezpieczony doznał trwałego **postępującego** uszkodzenia narządu wzroku w następstwie wypadku przy pracy z dnia 18.11.2011 roku.

Przyczyną stałego uszczerbku zdrowia jest **postępujące** uszkodzenie dróg wzrokowych, objawiające się pogorszenie ostrości wzroku obu oczu- oka lewego do poziomu liczenia palców przed okiem, oka prawego - do poziomu 0,5, w maksymalnej korekcji optycznej, jak również **postępującego** uszkodzenia pola widzenia w oku prawym- koncentryczne zawężenie do 40 stopni, w oku lewym do 15 stopni. Powyższe rozpoznanie biegłej wyraźnie wskazuje na postępujący charakter zdiagnozowanego u ubezpieczonego schorzenia, co uzasadnia pogorszenie się jego stanu zdrowia w stosunku do okresu, kiedy poddany został badaniu przez lekarza konsultanta organu rentowego. Zresztą powyższą okoliczność potwierdziła biegła w swojej opinii wskazując, iż stan zdrowia S. R. (1) uległ pogorszeniu w stosunku do badania przeprowadzonego przez lekarza okulistę w toku postępowania przed organem rentowym. Powyższe okoliczności pozwalają uznać, w ocenie Sądu Okręgowego, iż ustalony przez biegłą uszczerbek zdrowia ubezpieczonego wg punktu c 27 a Załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania, w wysokości 60%, jest prawidłowy. Wszak do podważenia opinii biegłego okulisty nie mogą prowadzić zarzuty podniesione przez ZUS w piśmie procesowym z dnia 28 grudnia 2012 roku, które stanowią w istocie polemikę z wynikami badań przeprowadzonych przez biegłą.

Dlatego też uznać należy, iż sąd Rejonowy prawidłowo oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego okulisty, albowiem potrzeba powołania innego biegłego winna bowiem wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 sierpnia 1999 roku, I PKN 20/99, OSNP 2000/22/807).

Podnieść nadto należy, iż zgodnie z art. 278 k.p.c. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego następuje wówczas, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy potrzebne są wiadomości specjalne, czyli szczegółowa wiedza z różnych dziedzin nauki,

wykraczająca poza zakres wiadomości przeciętnej osoby posiadającej ogólne wykształcenie. Wobec tego biegłym może być osoba, która posiada wskazane wiadomości potrzebne do wydania opinii i daje rękojmię należytego wykonania czynności biegłego. W świetle treści opinii biegłego okulisty A. C. nie sposób uznać, że biegły ten nie miał pełnej wiedzy, popartej doświadczeniem klinicznym, by opiniować w tej sprawie.

Dodatkowo wskazać trzeba, że dla obalenia twierdzeń biegłego nie wystarczy jedynie przeświadczenie strony, że fakty wyglądają inaczej, lecz koniecznym jest również rzeczowe wykazanie, że opinia wydana przez biegłego jest niespójna bądź merytorycznie błędna. A tego organ rentowy w toku postępowania apelacyjnego nie wykazał.

Dlatego też, mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, orzekł, jak w sentencji.